

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

31 päivänä lokakuuta 2019*

Muutoksenhaku – EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Valituslautakunnan alkuperäisen päätöksen, jolla hylättiin osittain sanamerkistä REPOWER muodostuvaa EU-tavaramerkkiä koskeva mitättömyysvaatimus, peruuttaminen

Asiassa C-281/18 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 20.4.2018,

Repower AG, kotipaikka Brusio (Sveitsi), edustajinaan R. Kunz-Hallstein, H.P. Kunz-Hallstein ja V. Kling, Rechtsanwältin,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehinaan D. Botis ja J. F. Crespo Carrillo,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

repowermap.org, kotipaikka Bern (Sveitsi), edustajanaan P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, joka hoitaa toisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit T. von Danwitz ja C. Vajda (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Giacobbo-Peyronnel,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.3.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.5.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Valituksellaan Repower AG vaatii kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 21.2.2018 antaman tuomion Repower v. EUIPO – repowermap.org (REPOWER) (T-727/16, EU:T:2018:88; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla tämä hylkäsi kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 3.8.2016 tekemä päätös (asia R 2311/2014-5 (REV)), joka koskee repowermap.orgin ja Repowerin välistä mitättömyysmenettelyä (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1) on muutettu 16.12.2015 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/2424 (EUVL 2015, L 341, s. 21), joka tuli voimaan 23.3.2016. Koska riidanalainen päätös on tehty 3.8.2016, siihen sovelletaan asetuksen N:o 207/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2015/2424, säännöksiä.
- 3 Asetuksessa N:o 207/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2015/2424, on IX osasto, jonka otsikkona on ”Menettelysäännökset”. Tässä osastossa on 1 jakso, jonka otsikko on ”Yleiset säännökset” ja joka koostuu kyseisen asetuksen 75–84 artiklasta. Asetuksen 2015/2424 4 artiklassa säädetään, että tiettyjä asetuksen N:o 207/2009 säännöksiä sovelletaan vasta 1.10.2017 alkaen. Näihin säännöksiin kuuluvat asetuksen N:o 207/2009 75 artikla, 80 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 83 artikla. Riidanalaisen päätöksen tekopäivän perusteella tähän päätökseen sovelletaan käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa, 80 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 83 artiklaa niiden alkuperäisessä muodossa.
- 4 Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklassa, jonka otsikko on ”Päätösten perustelu”, säädetään seuraavaa:
”Virasto perustelee päätöksensä. Ne voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.”
- 5 Asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan, jonka otsikko on ”Merkintöjen poistaminen ja päätösten kumoaminen”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:
”1. Jos virasto on tehnyt sellaisen rekisterimerkinnän tai päätöksen, joka sisältää ilmeisen viraston syyksi katsottavan menettelyvirheen, virasto poistaa kyseisen merkinnän tai kumoaa päätöksen. Jos menettelyssä on yksi ainoa osapuoli ja merkintä tai toimi vaikuttaa tämän oikeuksiin, poistaminen tai kumoaminen suoritetaan siinäkin tapauksessa, että virhe ei ollut asianomaiselle osapuolelle ilmeinen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen poistamisen tai kumoamisen suorittaa omasta aloitteestaan tai jonkin menettelyssä osapuolena olevan pyynnöstä viranomainen, joka merkinnän tai päätöksen on tehnyt. Poistaminen tai kumoaminen suoritetaan kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona rekisterimerkintä tai päätös on tehty, sen jälkeen kun menettelyn osapuolia sekä rekisteriin merkittyjä, kyseisten yhteisön tavaramerkkioikeuksien mahdollisia haltijoita on kuultu.”
- 6 Asetuksen N:o 207/2009 83 artiklassa, jonka otsikko on ”Viittaus yleisiin periaatteisiin”, säädetään seuraavaa:
”Jos tässä asetuksessa, täytäntöönpanoasetuksessa, maksuja koskevassa asetuksessa tai valituslautakuntien menettelyasetuksessa ei säädetä menettelystä, virasto ottaa huomioon jäsenvaltioissa asiassa yleisesti hyväksytyt periaatteet.”

Asian tausta

- 7 Unionin yleinen tuomioistuin esitti asian taustan valituksenalaisen tuomion 1–12 kohdassa seuraavasti:
- ”1 Kantaja [Repower] sai 26.6.2009 [EUIPO:lta] sanamerkkiä REPOWER koskevan kansainvälisen rekisteröinnin nro 1020351 suojan – – asetuksen – – N:o 207/2009 – – nojalla.
-
- 3 Väliintulijana oleva repowermap.org esitti 3.6.2013 riidanalaiseen tavaramerkkiin kohdistuvan mitättömyysvaatimuksen – –. Väliintulija väitti, että riidanalainen tavaramerkki oli kaikkien tavaramerkin kattamien tavaroiden ja palvelujen osalta kuvaileva ja erottamiskyvytön.
- 4 Mitättömyysosasto hyväksyi 9.7.2014 tekemällään päätöksellä mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen [osittain] – –.
-
- 6 Väliintulija teki 8.9.2014 mitättömyysosaston päätöksestä valituksen EUIPO:ssa asetuksen N:o 207/2009 58–64 artiklan – – nojalla.
- 7 EUIPO:n viides valituslautakunta hylkäsi valituksen 8.2.2016 tekemällään päätöksellä (jäljempänä 8.2.2016 tehty päätös). – –
- 8 Väliintulija nosti 8.2.2016 tehdystä päätöksestä kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 26.4.2016 toimitetulla kannekirjelmällä. Asia kirjattiin numerolla T-188/16.
- 9 Viides valituslautakunta ilmoitti 22.6.2016 päivätyllä tiedonannolla osapuolille, että sen jälkeen kun unionin yleisessä tuomioistuimessa oli nostettu kanne asiassa T-188/16, repowermap v. EUIPO – Repower (REPOWER), se oli huomannut, että 8.2.2016 tehtyä päätöstä ei ollut perusteltu asetuksen N:o 207/2009 75 artiklassa – – vaaditulla tavalla. Se tarkensi, että perustelujen tällaisen puutteellisuuden johdosta ja asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan – – mukaisesti kyseinen 8.2.2016 tehty päätös oli sen mielestä syytä peruuttaa, jotta riidanalaisen tavaramerkin erottamiskyky ja kuvailevuus voitaisiin arvioida yksityiskohtaisesti merkin kattamien tavaroiden ja palvelujen osalta. Viides valituslautakunta pyysi osapuolia esittämään huomautuksensa sen aikomuksesta peruuttaa 8.2.2016 tehty päätös.
- 10 Kantaja toimitti huomautuksensa 5.7.2016. Se väitti, että niin kauan kuin 8.2.2016 tehdyn päätöksen päätöslauselmaa ei muutettu, sen perusteluja oli mahdollista lujittaa asetuksen N:o 207/2009 83 artiklassa – – edellytetyllä tavalla – –. Sitä vastoin kantaja katsoi, ettei 8.2.2016 tehdyn päätöksen kumoamista voitu perustella asetuksen N:o 207/2009 80 artiklalla, jota ei ole – tai ei ole enää – asetuksen N:o 207/2009 konsolidoidussa versiossa, joka löytyy online-muodossa EUR-Lex-tietokannasta, sillä kyseisessä artiklassa annettiin vain valtuudet EUIPO:n tutkijoille, eikä perustelujen puutteellisuus ollut asetuksen N:o 207/2009 80 artiklassa tarkoitettu menettelyvirhe. Lopuksi kantaja väitti, että EUIPO:n laajennetun valituslautakunnan 28.4.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 323/2008-G) (jäljempänä laajennetun valituslautakunnan päätös) ilmeni, ettei EUIPO voinut peruuttaa päätöksiään, joista nostetun kanteen käsittely oli kesken unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 11 Väliintulija toimitti huomautuksensa 20.7.2016. Se korosti, että asetuksen N:o 207/2009 80 artiklaa oli erityissäännöksenä sovellettava asetuksen N:o 207/2009 83 artiklassa tarkoitettujen yleisten periaatteiden sijaan. Se myös toi esiin, että oli epäselvää, oliko perustelujen puutteellisuus menettelyvirhe, ja että oli huomattavan todennäköistä, ettei 8.2.2016 tehdyn päätöksen

kumoamista perustelujen puutteellisuuden johdosta hyväksyttäisi. Väliintulija katsoi, että näissä olosuhteissa oli parasta jatkaa asian T-188/16, repowermap v. EUIPO – Repower (REPOWER), käsittelyä unionin yleisessä tuomioistuimessa.

12 EUIPO:n viides valituslautakunta peruutti [riidanalaisella päätöksellä] 8.2.2016 tehdyn päätöksen –. Se selitti, että toisin kuin osapuolet olivat epäilleet, asetuksen N:o 207/2009 80 artiklaa sovellettiin edelleen asetuksen 2015/2424 voimaantulon jälkeen. Lisäksi se toi esiin, että EUIPO:lla oli velvollisuus perustella päätöksensä ja erityisesti analysoida hylkäämisen perusteita asianomaisten tavaroiden ja palvelujen osalta ja että siksi perustelujen puutteellisuus, jollainen 8.2.2016 tehdyn päätöksen kohdalla oli todettu, oli asetuksen N:o 207/2009 80 artiklassa tarkoitettu ilmeinen menettelyvirhe, joka oli korjattava.”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 8 Repower AG nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.10.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.
- 9 Repower AG esitti kanteensa tueksi neljä kanneperustetta, joista ensimmäinen koski oikeudellisen perustan puuttumista, toinen sitä, että valituslautakunnilla ei ole toimivaltaa peruuttaa omia päätöksiään, kolmas asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan ja EUIPO:n tutkintaohjeiden rikkomista sekä hyvää hallintotapaa, oikeusvarmuutta ja oikeusvoimaa koskevien periaatteiden loukkaamista ja neljäs perustelujen puutteellisuutta.
- 10 Valituksenalaisella tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan. Unionin yleinen tuomioistuin totesi aluksi valituksenalaisen tuomion 53–59 kohdassa, ettei valituslautakunta voinut perustaa riidanalaisista päätöistä asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan 1 kohtaan, koska perustelujen puutteellisuus ei ole kyseisessä säännöksessä tarkoitettu ilmeinen menettelyvirhe. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 60–88 ja 92–95 kohdassa, että riidanalainen päätös saattoi perustua yleiseen oikeusperiaatteeseen, jonka nojalla lainvastaiset hallintotoimet voidaan peruuttaa, ja tämän periaatteen soveltamisedellytykset täyttyivät. Vaikka EUIPO teki virheen riidanalaisen päätöksen oikeudellisen perustan valinnassa, unionin yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 89 kohdassa, että tällainen virhe johtaa kyseessä olevan toimen kumoamiseen vain, jos se voi vaikuttaa toimen sisältöön. Todettuaan valituksenalaisen tuomion 90 ja 91 kohdassa, että valituslautakunnan virhe oikeudellisen perustan valinnassa ei oikeuttanut riidanalaisen päätöksen kumoamista, unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen.

Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa

- 11 Repower vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin
 - kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - kumoaa riidanalaisen päätöksen, ja
 - velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 12 EUIPO ja repowermap.org vaativat, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa Repowerin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

Oikeussuojan tarve

Asianosaisten lausumat

- 13 Väliintulijana olevan repowermap.orgin mukaan valittajalla ei ole enää intressiä vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista. Väliintulija viittaa valituksenalaisen tuomion 91 kohtaan ja toteaa, että koska unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että 8.2.2016 tehtyä päätöstä ei ollut perusteltu, sen olisi kumottava kyseinen päätös siinä vireillä olevaa asiaa T-188/16 koskevassa menettelyssä, jos unionin tuomioistuin hyväksyisi valituksen ja kumoaisi riidanalaisen päätöksen. Tällainen tilanne aiheuttaisi ylimääräisiä menettelyjä, mutta lopputulos pysyisi todennäköisesti samana. Koska valittaja ei näin ollen hyötyisi mitenkään 8.2.2016 tehdyn päätöksen pysyttämisestä, on valitus repowermap.orgin mielestä jätettävä tutkimatta.
- 14 Istunnossa valittaja vakuutti, että sillä on edelleen intressi saada riidanalainen päätös kumotuksi. Se erityisesti väitti valituksensa neljänteen valitusperusteeseen viitaten, että riidanalaisen päätöksen seurauksena 8.2.2016 tehty päätös peruutettiin kokonaisuudessaan, vaikka viimeksi mainittu päätös oli sille osittain suotuisa. Tästä se päättelee, että valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen päätöksen kumoaminen ja siten 8.2.2016 tehdyn päätöksen pysyttäminen johtaisi siihen, että asian T-188/16 käsittelyä jatketaan, mikä antaisi sille mahdollisuuden esittää vaatimuksensa, myös valittamalla unionin tuomioistuimeen, kyseisen päätöksen kumoamisen estämiseksi ja siten kyseiseen päätökseen perustuvien oikeuksiensa turvaamiseksi.
- 15 Istunnossa EUIPO katsoi, ettei valittajalla ole enää oikeussuojan tarvetta. EUIPO myönsi, että 8.2.2016 tehty päätös oli kantajalle osittain suotuisa, mutta muistutti itse todenneensa, että kyseinen päätös oli lainvastainen perustelujen puutteellisuuden vuoksi, joten kantaja ei voi vedota kyseiseen päätökseen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 16 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valittajalla on oikeussuojan tarve vain, jos valituksen lopputulos voi tuottaa hänelle etua (tuomio 19.10.1995, Rendo ym. v. komissio, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13 kohta; määräys 5.7.2018, Wenger v. EUIPO, C-162/18 P, ei julkaistu, EU:C:2018:545, 13 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 13.7.2000, parlamentti v. Richard, C-174/99 P, EU:C:2000:412, 33 kohta).
- 17 Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että 8.2.2016 tehty päätös, joka peruutettiin riidanalaisella päätöksellä, oli valittajalle suotuisa siltä osin kuin siinä hylättiin repowermap.orgin tekemä valitus mitättömyysoaston 9.7.2014 tekemästä päätöksestä, joka sekin oli kantajalle osittain suotuisa.
- 18 Jos siis käsiteltävänä oleva valitus hyväksyttäisiin ja riidanalainen päätös kumottaisiin, 8.2.2016 tehty päätös pysyisi voimassa ja valituksen lopputulos tuottaisi siten etua valittajalle. Kyseisen päätöksen mahdollisella pysyttämällä nimittäin varmistettaisiin kantajalle mahdollisuus säilyttää sanamerkin REPOWER kansainvälinen rekisteröinti nro 1020351 Euroopan unionissa tiettyjen tavaroiden ja palvelujen osalta.
- 19 Tätä toteamusta ei horjuta repowermap.orgin väite siitä, että koska unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa todennut, että 8.2.2016 tehty päätös olisi kumottava asiassa T-188/16 nostetun kumoamiskanteen yhteydessä, valituksen hyväksyminen tuottaisi kantajalle vain väliaikaista hyötyä.

- 20 Unionin tuomioistuimen ei kuulu oikeussuojan tarpeen tutkimisen yhteydessä kumota tällaisen intressin olemassaoloa sillä perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa arvioinut myös 8.2.2016 tehdyn päätöksen laillisuutta, vaikka se ei ollut kanteen kohteena. Sikäli kuin on tarpeen ottaa huomioon 8.2.2016 tehty päätös, joka liittyy erottamattomasti riidanalaiseen päätökseen, on todettava, että kyseessä on asiakysymys, koska unionin tuomioistuin ei voi oikeussuojan tarvetta tutkiessaan lähteä siitä oletuksesta, että 8.2.2016 tehty päätös on lainvastainen. Tässä yhteydessä on välttämätöntä mutta riittävää, että unionin tuomioistuimeen tehty valitus voi tuottaa sen tekijälle jotakin hyötyä, ja näin käsiteltävässä asiassa onkin, kuten tämän tuomion 17 ja 18 kohdasta ilmenee.
- 21 Näin ollen on todettava, että valittajalla on oikeussuojan tarve käsiteltävän valituksen osalta.

Asiakysymys

- 22 Valittaja esittää viisi valitusperustetta valituksensa tueksi. Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja väittää, että EUIPO on muuttanut oikeusriidan kohdetta, kun se on unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana muuttanut perusteluja, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen oikeudellista perustaa, vedoten yleiseen oikeusperiaatteeseen, joka sallii lainvastaisten hallintotoimien peruuttamisen. Toisella valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti soveltanut yleistä oikeusperiaatetta, joka sallii lainvastaisten hallintotoimien peruuttamisen, sillä riidanalaisen päätöksen teko hetkellä voimassa olleet asetuksen N:o 207/2009 säännökset ovat erityissäännöksiä eikä kyseistä periaatetta siten voida soveltaa. Kolmannella valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on kääntänyt todistustaakan asetuksen N:o 207/2009 83 artiklan yhteydessä. Neljännellä valitusperusteellaan valittaja väittää, että vaikka oletettaisiin, että olisi sovellettava oikeusperiaatetta, jonka mukaan lainvastaiset hallintotoimet voidaan peruuttaa, 8.2.2016 tehtyä päätöstä ei olisi luottamuksensuojaan liittyvistä syistä pitänyt peruuttaa kokonaisuudessaan. Viides valitusperuste koskee riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta.

Ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs valitusperuste

- 23 Valittaja väittää ensimmäisellä, toisella, kolmannella ja neljännellä valitusperusteellaan pääasiallisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä, kun se on soveltanut oikeusperiaatetta, jonka mukaan lainvastaiset hallintotoimet voidaan peruuttaa, paikoin yhdessä asetuksen N:o 207/2009 83 artiklan kanssa.
- 24 Erityisesti toisella valitusperusteella, joka on syytä tutkia ensimmäiseksi, valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon periaatetta, jonka mukaan erityissäännös syrjäyttää yleissäännökset. Valittajan mukaan asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan 1 kohta poikkeussääntönä ja erityissäännöksenä estää soveltamasta tämän asetuksen 83 artiklassa tarkoitettuja, jäsenvaltioissa yleisesti hyväksytyjä oikeusperiaatteita samoin kuin yleistä oikeusperiaatetta, joka sallii lainvastaisten hallintotoimien peruuttamisen. EUIPO voi nimittäin peruuttaa päätöksensä vain kyseisessä säännöksessä tarkoitettussa tilanteessa, sillä muussa tapauksessa säännös olisi merkityksetön. Valittaja lisää, että antaessaan asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan unionin lainsäätäjä on halunnut rajoittaa EUIPO:n peruuttamisvallan käytön tässä artiklassa tarkoitettuun tilanteeseen.
- 25 Unionin yleinen tuomioistuin teki näin ollen valittajan mukaan oikeudellisen virheen, kun se tarkasteli, oliko 8.2.2016 tehty päätös mahdollista peruuttaa tekemällä riidanalainen päätös sen yleisen oikeusperiaatteen nojalla, joka sallii lainvastaisten hallintotoimien peruuttamisen, ja asetuksen N:o 207/2009 83 artiklan nojalla.

- 26 Näiden valittajan väitteiden johdosta on tutkittava, onko unionin yleinen tuomioistuin loukannut periaatetta, jonka mukaan erityissäännös syrjäyttää yleissäännökset, kun se on hyväksynyt 8.2.2016 tehdyn päätöksen peruuttamisen erityisesti sen yleisen oikeusperiaatteen nojalla, joka sallii lainvastaisten hallintotoimien peruuttamisen.
- 27 Asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan 1 kohdan mukaan EUIPO peruuttaa päätöksen, joka sisältää ilmeisen viraston syyksi katsottavan menettelyvirheen.
- 28 Tässä yhteydessä on ensinnäkin täsmennettävä, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 29 ja 33–38 kohdassa esittämistä syistä, joita valittaja ei ole riitauttanut, EUIPO:n valituslautakunnilla on asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan 1 kohtaan perustuva peruuttamisvalta.
- 29 Toiseksi on todettava, että kyseisen säännöksen sanamuodosta seuraa, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu ilmeinen menettelyvirhe on EUIPO:n tekemä menettelyyn liittyvä räikeä virhe.
- 30 Kyseisessä 80 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ”ilmeisen menettelyvirheen” käsitteen tulkittamisessa on unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös on (tuomio 5.9.2019, Verein für Konsumenteninformation, C-28/18, EU:C:2019:673, 25 kohta).
- 31 Tämän säännöksen asiayhteydestä on täsmennettävä, että sekä asetuksen N:o 207/2009 80 artikla että sen 75 artikla, joka koskee EUIPO:n päätösten perusteluvollisuutta, kuuluvat asetuksen IX osastoon, jonka otsikko on ”Menettelysäännökset”. Näin ollen mainitun asetuksen systematiikasta ilmenee, että ne menettelyvirheet, joiden vuoksi EUIPO peruuttaa päätöksensä kyseisen 80 artiklan 1 kohdan nojalla, liittyvät erityisesti tähän osastoon sisältyviin menettelysäännöksiin, kuten perusteluvollisuuteen.
- 32 Tätä tulkintaa tukee myös saman 80 artiklan 1 kohdan tavoite. Säännöksellä on nimittäin tarkoitus velvoittaa EUIPO peruuttamaan päätökset, jotka sisältävät ilmeisen menettelyvirheen, hyvän hallintotavan ja prosessiekonomian varmistamiseksi. Tämä tavoite huomioon ottaen ei ole mitään syytä jättää asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle EUIPO:n ilmeisiä virheitä, joissa se on jättänyt täyttämättä sillä asetuksen N:o 207/2009 menettelysäännöksiin kuuluvan 75 artiklan nojalla olevan perusteluvollisuuden.
- 33 Tällainen tulkinta heijastaa myös unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan perusteluvollisuus on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, joka koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta (tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 kohta).
- 34 Tästä seuraa, että perusteluvollisuuden laiminlyönti, kuten perustelujen puuttuminen tai riittämättömyys, on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu menettelyvirhe ja että sellainen perustelujen puutteellisuus, jonka unionin yleinen tuomioistuin totesi erityisesti valituksenalaisen tuomion 77–82 kohdassa riidanalaisella päätöksellä peruutetun 8.2.2016 tehdyn päätöksen osalta, on tällainen menettelyvirhe.
- 35 Lisäksi on niin, että koska yhtäältä valituksenalaisen tuomion 48 ja 52 kohdasta ilmenee, että EUIPO ja repowermap.org olivat tietoisia siitä, että 8.2.2016 tehty päätös oli puutteellisesti perusteltu, ja toisaalta kyseisen tuomion 82 kohdasta ilmenee, että perustelujen puutteellisuuden olisi pitänyt herättää valittajassa epäilyjä mainitun päätöksen laillisuudesta, mitä valittaja ei valitusvaiheessa kiistä, kaikki osapuolet olivat tietoisia kyseisestä perustelujen puutteellisuudesta, joten kyseessä on asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmeinen menettelyvirhe.

- 36 Tästä seuraa, että kyseisen asetuksen 80 artiklan 1 kohtaa oli kyseisessä tapauksessa sovellettava. Näissä olosuhteissa on hyväksyttävä valittajan väite siitä, että unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt huomioimatta periaatteen, jonka mukaan erityissäännös syrjäyttää yleissäännökset, kun se on soveltanut yleistä oikeusperiaatetta, joka sallii lainvastaisten hallintotoimien peruuttamisen, sen sijaan että se olisi soveltanut kyseisen asetuksen 80 artiklan 1 kohtaa.
- 37 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällainen unionin yleisen tuomioistuimen tekemä oikeudellinen virhe ei kuitenkaan johda valituksenalaisen tuomion pätemättömyyteen, jos tuomiolauselma – ja erityisesti päätelmä, jonka mukaan 8.2.2016 tehty päätös on peruutettu pätevästi riidanalaisella päätöksellä –, on perusteltu muiden oikeudellisten perustelujen vuoksi. Jos unionin yleisen tuomioistuimen tuomion perustelut ovat unionin oikeuden vastaisia, mutta tuomiolauselma on perusteltu muiden oikeudellisten perustelujen vuoksi, tällainen oikeudenvastaisuus ei ole omiaan johtamaan kyseisen tuomion kumoamiseen (tuomio 30.9.2003, Biret International v. neuvosto, C-93/02 P, EU:C:2003:517, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 14.10.2014, Buono ym. v. komissio, C-12/13 P ja C-13/13 P, EU:C:2014:2284, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Edellä esitetystä seuraa, että EUIPO:n oli peruutettava 8.2.2016 tehty päätös asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan 1 kohdan perusteella tehdyllä riidanalaisella päätöksellä, joten unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti, että 8.2.2016 tehty päätös oli pätevästi peruutettu. Koska valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma on näin ollen perusteltu tämän tuomion aiemmissa kohdissa esitettyjen muiden oikeudellisten perustelujen vuoksi, on syytä korvata perustelut toisilla ja todeta, että unionin yleisen tuomioistuimen oikeudellinen virhe ei ole omiaan johtamaan valituksenalaisen tuomion kumoamiseen (ks. vastaavasti tuomio 28.3.2019, River Kwai International Food Industry v. AETMD, C-144/18 P, ei julkaistu, EU:C:2019:266, 22 kohta).
- 39 Näissä olosuhteissa on todettava, että ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs valitusperuste, jotka kaikki koskevat unionin yleisen tuomioistuimen päättelyä, joka perustuu yleiseen oikeusperiaatteeeseen, jonka mukaan lainvastaiset hallintotoimet voidaan peruuttaa, ja asetuksen N:o 207/2009 83 artiklaan, ovat tehottomia. Ne on siis hylättävä ilman, että on tarpeen tutkia EUIPO:n ja repowermap.orgin riitauttamien ensimmäisen, toisen ja neljännen valitusperusteen tutkittavaksi ottamista tai vastata väitteeseen, jonka mukaan asetuksen N:o 207/2009 80 artiklan 1 kohdassa säännellään tyhjentävästi EUIPO:n päätösten peruuttamismahdollisuuksia ja se on siten esteenä tällaiselle peruuttamiselle, jos kyseisen säännöksen soveltamisedellytykset eivät täyty.
- 40 Näin ollen ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs valitusperuste on hylättävä.

Viides valitusperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta

– Asianosaisten lausumat

- 41 Viidennessä valitusperusteessaan valittaja katsoo, ettei sen viittausta laajennetun valituslautakunnan päätökseen ole huomioitu. Valittajan mukaan kyseisen päätöksen 24 kohdassa vahvistetaan, että valituslautakunnat eivät voi peruuttaa päätöksiään silloin, kun niistä on nostettu kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa. Ei siis voida katsoa, ettei edellä mainittu laajennetun valituslautakunnan päätös olisi käsiteltävässä asiassa merkityksellinen. Valittaja pitää kyseistä päätöstä päinvastoin merkityksellisenä siksi, että sitä sovelletaan tavaramerkkioikeudessa inter partes -menettelyihin.
- 42 Lisäksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on toiminut ristiriitaisesti, kun se yhtäältä totesi valituksenalaisen tuomion 80 kohdassa, että valituslautakunnan oli vastattava ainakin tiivistetysti valittajan yksityiskohtaisiin väitteisiin, ja toisaalta, että valituslautakunnalla ei ollut velvollisuutta vastata valittajan laajennetun valituslautakunnan päätöstä koskeneeseen väitteeseen.

43 EUIPO ja repowermap.org vaativat, että valitusperuste on jätettävä tutkimatta, ja ne riitauttavat asiakysymyksen osalta valittajan väitteet.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

44 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti se, miltä osin tuomion kumoamista vaaditaan, sekä ne oikeudelliset perustelut, jotka tukevat erityisesti kyseistä kumoamisvaatimusta, eikä valitus saa tosiasiallisesti olla pyyntö siitä, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen (tuomio 18.10.2018, Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta koskevilla väitteilläään valittaja ainoastaan kyseenalaistaa EUIPO:n päätöksen arvostelematta mitenkään unionin yleisen tuomioistuimen päättelyä. Tällaista argumentaatiota, jota ei ole kohdennettu valituksenalaiseen tuomioon, ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhaun yhteydessä (ks. analogisesti tuomio 16.11.2017, Ludwig-Bölkow-Systemtechnik v. komissio, C-250/16 P, EU:C:2017:871, 28 kohta).

46 Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin toimii ristiriitaisesti, kun se yhtäältä totesi valituksenalaisen tuomion 80 kohdassa, että valituslautakunnan oli vastattava ainakin tiivistetysti valittajan yksityiskohtaisiin väitteisiin, ja toisaalta, että valituslautakunnalla ei ollut velvollisuutta vastata laajennetun valituslautakunnan päätöstä koskeneeseen valittajan väitteeseen, mutta on todettava, että valittaja ei yksilöi tuomion kohtaa, joka on ristiriidassa saman tuomion 80 kohdan kanssa, eivätkä väitteet kokonaisuudessaan vaikuta riittävän selkeiltä, jotta voidaan vaaditulla tarkkuudella yksilöidä sekä se, miltä osin valituksenalasta tuomiota arvostellaan, että tämän arvostelun tueksi vedotut oikeudelliset perustelut, joten unionin tuomioistuin ei voi niiden perusteella harjoittaa laillisuusvalvontaansa (ks. perusteluiden selkeyttä koskevan vaatimuksen osalta määräys 30.1.2014, Fercal v. SMHV, C-324/13 P, ei julkaistu, EU:C:2014:60, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Viides valitusperuste on näin ollen jätettävä tutkimatta.

48 Kaiken edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

49 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan nojalla on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan, jota työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

50 Koska EUIPO ja repowermap.org ovat vaatineet valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, valittaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Repower AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset